

Farní list

Týn nad Vltavou, Chrášťany, Modrá Hůrka, Zálší

8. – 15. února 2026

7 / 2026

5. neděle v mezidobí

Klanět se je jaksi staromódní slovo, ale v církvi jsme na ně zvyklí. Patří ale úkon klanění k výbavě moderního sebevědomého člověka? Můžeme říci, že mu asi vlastní není. Ale kdo jiný si může dovolit klanět se než ten, kdo ví o své ceně? Křesťan, který se klaní Bohu, je zároveň tím, kdo ví, že je tímto Bohem přijat za vlastního. Že se klaní tomu, kdo ho zvedl z bláta a posadil na trůn. Pro koho tedy může být klanění snadnější?

VSTUPNÍ MODLITBA

Všemohoucí Bože, opatruj nás – svůj lid – s otcovskou láskou; a protože nemáme oporu jinde, než v naději na tvou milost, chraň nás stále svou mocí. Prosíme o to skrze tvého Syna ...

1. ČTENÍ – Iz 58,7-10

I sebelepší zbožné úkony se mohou stát sebestředné a formální. Tak tomu bylo často i s postem (Iz 58,1-6, který předchází liturgickému úryvku): člověk se soustřeďoval pouze na asketický výkon a zapomínal na druhé. Přitom Bůh vyžaduje především milosrdenství k potřebným: to přináší skvostné plody a obohacuje i dárce.

ŽALM 112 Odp.: Spravedlivý září v temnotách jako světlo.

Spravedlivý je světlem v temnotách. Být milosrdný, štedrý a jednat s právem zajišťuje pevné srdce, beze strachu a věčnou paměť. V běžném životě dobro přináší klid a slávu, ne otřesy.

2. ČTENÍ – 1 Kor 2,1-5

Korintáné měli sklon vyzdvihovat výřečné kazatele a „celebrity“: upřednostňování vynikajících osob pak působilo rozkladně na celou obec. Pavel jim proto ukazuje jiný vzor misionáře: on samotný nepřišel, aby předváděl svoje schopnosti, ale aby nechal působit Božího Ducha. Jako věrný služebník nechce vést Korintány k sobě, ale k Bohu.

EVANGELIUM – Mt 5,13-16

Bylo učiněno mnoho pokusů, jak chápat výrok, že křesťan je solí: zabraňuje „rozkladu“ společnosti? „Ochucuje“ život druhých? Klíč k pochopení nám podává paralelní výrok o světle: tak jako světlo má

svítit dalším lidem (má tedy „sloužit“), podobně i sůl má jednoduše „sloužit“ druhým. Sůl a světlo mají být pro druhé, jinak ztrácejí svůj význam. Místo křesťanů je v „těstě“ a „na hoře“.

K ZAMYŠLENÍ

Mnohé křesťany pokoušejí reklamní triky, které dnes známe, a které by rádi použili k propagování Ježíšova poselství. Jiní zas čtou okouzleně slova o moci Boží a velmi rádi by jí sami ovládali, aby Bohu přivedli mnoho lidí. Svátý Pavel a mluví o moci Boží, kterou sami na sobě zakoušíme, ale kterou nemáme v našich vlastních rukách jako něco, s čím si můžeme dělat co chceme. Obraz ukřižovaného Krista a současně velké mínění o moci Boží, kterou Bůh sám suverénně užívá, to je nutná a nepadno pochopitelná výbava křesťana. Chybí-li mu jedno nebo druhé, je to zlé.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ na týden 9. – 14. 2. 2026

PONDĚLÍ – 1 Král 8,1-7.9-13; Žl 132; **Mk 6,53-56**

Jsou uzdravování a změny, které nejsou na první pohled patrné. Ježíš působí i dnes! To jen my si občas myslíme, že jej nepotřebujeme.

ÚTERÝ – 1 Král 8,22-23.27-30.; Žl 84; **Mk 7,1-13**

Přednost před plněním Zákona má praktická láska a vztah k Bohu a k lidem. Nepatřím k těm, kdo srdečné jednání nahrazují povrchními rituály?

STŘEDA – 1 Král 10,1-10; Žl 37; **Mk 7,14-23**

Kéž dávám větší pozor na to, co vychází z mého srdce! Chci si uvědomit, že odříkání si pokrmů není samoučelné, ale má vést k větší citlivosti.

ČTVRTEK – 1 Král 11,4-13; Žl 106; **Mk 7,24-30**

Ježíš neváhá mluvit se ženou, a ještě k tomu s pohankou. Odvážně prolamuje obyčeje a tradice. Příklad pro nás, aby zvěstování nebylo zaměřené jen „dovnitř“ církve...

PÁTEK – 1 Král 11,29-32; 12,19; Žl 81; **Mk 7,31-37**

Pane, kéž si dokážeme přiznat svoji nedostatečnost! Vždyť tolik potřebujeme otevřít uši a rozvázat jazyk!

SOBOTA – 1 Král 12,26-32; 13,33-34; Žl 106; **Mk 8,1-10**

Nasycení pozemským chlebem nechává Pán na nás. Dnes sytí Ježíš nespočetné zástupy eucharistií. Uvědomuji si, že po Něm hladoví tolik lidí?

Hlas církve

Poselství papeže Lva XIV. k 34. světovému dni nemocných *Samaritánův soucit: milovat tím, že neseme bolest druhého člověka*

Draží bratři a sestry,

34. světový den nemocných bude slavnostně oslaven v Chiclayo v Peru dne 11. února 2026. Při této příležitosti jsem se rozhodl použít obraz milosrdného Samaritána, který je vždy aktuální a potřebný k tomu, abychom znovu objevili krásu lásky a sociální rozměr soucitu a abychom zaměřili pozornost na potřebné a trpící, k nimž patří nemocní.

Všichni jsme slyšeli a četli tento dojemný text svatého Lukáše (srov. Lk 10, 25–37). Na otázku učitele zákona, kdo je jeho bližní, kterého má milovat, Ježíš odpovídá vyprávěním příběhu: muž, který cestoval z Jeruzaléma do Jericha, byl přepaden lupiči a ponechán napůl mrtvý; kněz a levita prošli kolem, ale jeden Samaritán se nad ním slitoval, ošetřil mu rány, odnesl ho do hostince a zaplatil za jeho ošetření. Chtěl jsem navrhnout úvahu o tomto biblickém úryvku s hermeneutickým klíčem encykliky Fratelli tutti mého milovaného předchůdce papeže Františka, kde soucit a milosrdenství vůči potřebným nejsou redukovány na pouhé individuální úsilí, ale realizují se ve vztahu k bratrovi v nouzi, k těm, kteří se o něj starají, a v konečném důsledku k Bohu, který nám dává svou lásku.

1. Dar setkání: radost z blízkosti a přítomnosti

Žijeme ponořeni v kultuře rychlosti, bezprostřednosti, spěchu, ale také marnotratnosti a lhostejnosti, která nám brání přiblížit se a zastavit se na cestě, abychom se podívali na potřeby a utrpení, jež nás obklopují. Podobenství vypráví, že Samaritán, když uviděl zraněného, „neprošel kolem“, ale věnoval mu otevřený a pozorný pohled, pohled Ježíše, který ho vedl k lidské blízkosti a solidaritě. Samaritán „se zastavil, přistoupil k tomu zraněnému a osobně se o něj postaral, dokonce věnoval své peníze na pokrytí jeho potřeb. Především mu dal [...] svůj čas“. Ježíš neučí, kdo je bližní, ale jak se stát bližním, tedy jak se my sami máme stávat bližními. V tomto ohledu můžeme se svatým Augustinem říci, že Pán nechtěl učit, kdo je bližním toho muže, ale komu se on má stát bližním. Nikdo totiž není bližním druhého, dokud se k němu dobrovolně nepřiblíží. Bližním se tedy stal ten, kdo prokázal milosrdenství.

(pokračování příště)

Bohoslužby v týdnu 8. – 15. 2. 2026 – Týn nad Vlt. a okolí

<i>Den:</i>	<i>mše sv.:</i>	<i>slaví se:</i>
Neděle	8. 2. 8.00 9.30 11.00	5. neděle v mezidobí - Slabčice (bs) Týn nad Vltavou , po mši farní kavárna - Chrástany; Zálší (bs)
Pondělí	9. 2.	8.00
Úterý	10. 2.	16.30
Středa	11. 2.	17.00
		Světový den nemocných po mši sv. společenství seniorů
Čtvrtek	12. 2.	17.00
Pátek	13. 2.	17.00
Sobota	14. 2.	15.30 17.00
		- Modrá Hůrka - Neznašov
Neděle	15. 2. 8.00 9.30 11.00	6. neděle v mezidobí - Slabčice Týn nad Vltavou - Zálší; Chrástany (bs)

Modlitba růžence 1/2 hod. před každou mší svatou
Svátost smíření a duchovní rozhovory kdykoli podle domluvy
na tel. 731 402 855 nebo e-mailu vaclav.hes@dicb.cz

- **Novým pražským arcibiskupem** byl jmenován dosavadní biskup litoměřický **mons. Stanislav Příbyl, CSSR**. Svě nové funkce se ujme v sobotu 25. dubna.
- **Národní týden manželství** probíhá ve dnech 9. - 15. února. Množství podnětů k jeho prožívání najdete na <https://www.tyden-manzelstvi.cz/>.
- **Sedm týdnů se svatou Anežkou** začíná letos vernisáží výstavy maleb s motivem sourozeneckého pouta. Vernisáž **výstavy Pavly Tiché a Kamily Zemkové "Sesterství"** se koná v pátek 13. února v 18.00 v Městské galerii Týn nad Vltavou.
- **Sedm týdnů se svatou Anežkou** bude pokračovat koncertem dua **Půljablkoň (Michal Němec a Marie Puttnerová)** v pátek 20. února v 18.00 v čihovickém kulturním centru Špejchar klub.

Liturgické komentáře jsou převzaty z www.vira.cz. Tam najdete i další texty.
Elektronická verze Farního listu je na webu vltavotynskafarnost.webnode.cz